
Rum - Bizantins - Anatòlia

Autor:

Data de publicació: 27-11-2021

Rûm (pronunciació àrab: **ruḥm**; singular **Rûmi**), també transliterat com **Roum** (en àrab **ruḥm**; en turc **rum**; en persa i otomà **rum**; en turc **rom**), és un derivat del terme **Rhomaioi**. Aquest últim era un **endonym** dels habitants preislàmics d'Anatòlia, Orient Mitjà i els Balcans, que daten de quan aquestes regions formaven part de l'Imperi Romà d'Orient). El terme va ser utilitzat pels àrabs i altres musulmans en el període medieval per denotar els europeus.

Rûm (pronunciació àrab: **ruḥm**; singular **Rûmi**), també transliterat com **Roum** (en àrab **ruḥm**; en turc **rum**; en persa i otomà **rum**; en turc **rom**), és un derivat del terme **Rhomaioi**. Aquest últim era un **endonym** dels habitants preislàmics d'Anatòlia, Orient Mitjà i els Balcans, que daten de quan aquestes regions formaven part de l'Imperi Romà d'Orient). El terme va ser utilitzat pels àrabs i altres musulmans en el període medieval per denotar els europeus.

El terme **Rûm** s'utilitza ara per descriure:

Restes de minories cristianes etnoculturals preislàmiques que viuen al Pròxim Orient i els seus descendents, en particular els cristians grecs antioquis que són membres de l'Església Ortodoxa Grega d'Antioquia i de l'Església Catòlica Grega Melquita de Síria, Líban, Jordània, Israel, Palestina i la Província de Hatay al sud de Turquia, la litúrgia de la qual està basada en el grec koiné.

Ciutadans cristians ortodoxos de la Turquia moderna originaris dels pobles nadius preislàmics (invasió preturca) del país, inclosos els pontians de les muntanyes del Mar Negre al nord, els cappadocians de l'altiplà central de Turquia i Hayhurum de l'est de Turquia. No obstant això, l'ús del terme a Turquia està desapareixent ràpidament, a part de les petites comunitats restants a Istanbul, a causa dels genocidis i expulsions d'aquests grups indígenes al llarg del segle XX, en particular el genocidi de les minories de Turquia en les dècades de 1920 i les subsegüents persecucions de les dècades de 1940 i 1950.

Àrees geogràfiques com Anatòlia i els Balcans que eren històricament regions dins de l'Imperi Romà d'Orient (Bizantí), o del Sultanat seljúcida de Rûm, un estat musulmà medieval que va governar els bizantins recentment conquerits (Rûm) a l'Àsia Menor central de 1077 a 1308.

Una vista que mostra diverses plantes d'una ciutat subterrània de **Rûm** a Turquia.

Orígens?

¿Rûm?? es troba a la inscripció preislàmica??namara[1]?? i més tard a l'Alcorà (segle VII), on s'utilitza per referir-se a l'Imperi ??bizantí contemporani (romà d'Orient)?? sota els seus emperadors de parla grega??(dinastia heracliana).?? ?? L'imperi va ser l'estat cristià més prominent durant el període de la vida de ??Mahoma??i durant la composició de l'Alcorà, ja que ??l'Imperi Romà d'Occident?? havia caigut dos segles abans al segle V. ?? ??[2]?? ?

¿Un arquitecte Rûm de ??Konya?? va construir la ??Gök Medrese?? ??(Madrassa??Celestial) de ??Sivas,??mentre que era una capital del ??sultanat de Rûm.?

¿L'Alcorà?? inclou el ??Surat?? ??Ar-Rum,??la sura que tracta amb "els romans", de vegades traduït com "Els bizantins", reflectint un terme que ara s'utilitza a Occident. Aquests romans del segle VII, coneguts com a ??bizantins?? en l'estudi occidental modern, eren els habitants de ??l'Imperi Romà d'Orient (Bizantí)??supervivent. Atès que tots els grups ètnics dins de l'Imperi Romà havien rebut ??la ciutadania el 212 dC,??aquests pobles orientals havien arribat a etiquetar-se a si mateixos ?????? o ?????? ??Romaioi?? ??(romans),??utilitzant la paraula per al ciutadà romà a la ??lingua franca?? oriental del ??grec koiné.?? Aquesta etiqueta de ciutadania es va convertir en "Rûm" en àrab. Per diferenciar els habitants de la ciutat occidental de Roma, els àrabs van utilitzar en canvi la paraula "R?m" o de vegades "Ilatí'yun" (llatins), i per diferenciar els antics parlants de grec el terme "Y?n?n?m" es va utilitzar de "Y?n?n"??(Ionía),??el nom de Grècia. La paraula "bizantí", que ara és utilitzada pels historiadors occidentals per descriure l'Imperi Romà d'Orient i la seva lingua franca ??grega,?? no es va utilitzar en cap lloc en aquell moment. ?

¿L'estat romà i posterior romà d'Orient (bizantí) va abastar la totalitat de la Mediterrània oriental durant sis segles, però després de l'adveniment de l'Islam a Aràbia al segle VII, i la posterior ??conquesta islàmica?? del que avui és Síria, Egipte i Líbia als segles VII-VIII dC, l'estat bizantí es va reduir a consistir només en Anatòlia i els Balcans a l'edat mitjana. A principis del Renaixement (segle XV) l'estat bizantí finalment ??va caure en el si dels conqueridors turcs musulmans,??que havien començat a emigrar al que avui és Turquia des d'Àsia Central durant els segles XII-XIV. Així, durant l'edat mitjana els ??àrabs?? anomenaven als habitants nadius del que avui és Turquia, els Balcans, Síria, el Líban i Palestina "Rûm" (romans), i anomenaven el que avui és Turquia i els Balcans "la terra del Rûm", mentre es referia a la ??Mediterrània?? com "el Mar del Rûm". ?

¿Després de la ??caiguda de l'estat bizantí el?? 1453, el conqueridor turc otomà ??Mehmet II?? es va declarar a si mateix que havia substituït el governant bizantí (romà oriental) com el nou ??Kayser-i Rum,??literalment??"Cèsar?? dels ??Romans".?? En el sistema de ??mills?? otomans, els nadius conquerits de Turquia i els Balcans van ser ara categoritzats com el??"Rum Millet"??(Millet-i Rum) amb finalitats fiscals i se'ls va permetre continuar practicant ??el cristianisme ortodox,??la religió promulgada per l'antic estat bizantí. No obstant això, sota el domini otomà els etnònims mai van desaparèixer, el que indica que es va preservar alguna forma d'identificació ètnica. Això és evident a partir d'un ??Firman?? de sultans de 1680 que enumera els grups ètnics a les terres balcàniques de l'Imperi de la següent manera: grecs (rom), albanesos (Arnaut), serbis (Sırf), "Vlachs" (Eflak, referint-se als aromanians i megleno-romanesos) i búlgars (búlgars). ?? ??[3]??}} A la ??Turquia?? moderna, el rom encara s'utilitza per denotar la minoria ??cristiana ortodoxa?? grega de Turquia, juntament amb les seves institucions ??romanents anteriors a la conquesta, cf. ?

¿Rûm?? en geografia?

¿Esglésies abandonades de Rûm tallades en una cara de penya-segat de pedra massissa, ??Capadócia,??Nevşehir/Turquia.?

El contacte musulmà amb l'Imperi Bizantí sovint va tenir lloc a l'Àsia Menor (la major part del que forma part de Turquia), ja que era el cor de l'estat bizantí des de principis de l'edat mitjana en endavant, de manera que el terme Rûm es va fixar geogràficament. El terme es va mantenir fins i tot després de la conquesta del que avui és Turquia central a la baixa edat mitjana pels turcs seljúcides, que emigraven des d'Àsia Central. Així, els turcs anomenaven al seu nou estat el Sultanat de Rûm, el "Sultanat dels Romans".

Després de la conquesta otomana dels Balcans, la península va ser anomenada Rumèlia (terres romanes) pels nous conqueridors a causa del fet que els europeus domiciliats vivien a la regió i era culturalment part del continent europeu.

Rûm com a nom?
Al-Rûm és un nisbah que designa persones originàries de l'Imperi Romà d'Orient (Bizantí) o terres que abans pertanyien al l'Imperi Romà d'Orient (Bizantí), especialment les terres que ara s'anomenen Turquia. Les persones històriques així designades inclouen les següents:

Suhayb ar-Rumi, company de Mahoma?
Harithah bint al-Muammil (Zunairah al-Rumiya), companya de Mahoma?
Rumi un sobrenom per Mawlânâ Jalâl-ad-Dîn Muhammad Balkhî, el poeta persa del segle XIII que va viure la major part de la seva vida entre els Rûm conquerits (bizantins) de Konya (grec bizantí: Ikonio) al sultanat de Rûm?
Qâdî Zâdî al-Rûmî, matemàtic del segle XIV?
Tadj ol-Molouk, ex-reina de l'Iran?

El cognom grec Roumeliotis prové de la paraula Rûm manllevada pels otomans.

Altres usos?
Durant el segle XVI, els portuguesos van utilitzar "rume" i "romes" (plural) com un terme genèric per referir-se a les forces mameluques i otomanes que s'enfrontaven llavors a l'oceà Índic.

El terme "Urums", també derivat del mateix origen, encara s'utilitza en l'etnografia contemporània per denotar les poblacions gregues de parla turquesa. "Rumeika" és un dialecte grec identificat principalment amb els grecs otomans.

Els xinesos, durant la dinastia Ming, es referien als otomans com lumi, derivat de Rum o Rumi. Els xinesos també es referien al rom com Wulumu durant la dinastia Qing. El nom xinès mandarí modern per a la ciutat de Roma és Luoma.

Entre l'aristocràcia musulmana del sud d'Àsia, el fes és conegut com el Rumi Topi (que significa "barret de Roma o Bizanci").

Els musulmans no otomans en el període clàssic solien anomenar els otomans com Rumis a causa del llegat bizantí heretat per l'Imperi Otomà.

En el període sassànida (Pèrsia preislàmica) la paraula Hrûm-y-g (persa mitjà) significava "romà" o "bizantí", que derivava de la paraula grega bizantina Rhomaioi.

Vegeu també?

Ayrums, una tribu turquesa que deriva el seu nom de la paraula Rûm?
Urums, turcòfons hel·lènics?
Edirne Ciêri, un plat de carn que es troba a Turquia també conegut com "Rumeli Ciêri"?
Erzurum, de la pronunciació turca de l'àrab ar-Rûm o ar-Rûm? ar-Rûm, "Terra dels romans"?
Hayhurum, armenis ortodoxos grecs de Turquia?
Estat de Rûm?
Rumèlia, del Rum eli turc que significa "país dels romans"?
Calendari Rumi, un calendari basat en el calendari julià romà, utilitzat per l'Imperi Otomà després de Tanzimat?
Rumiye-i Su'ra, o Petit Rûm (Roma), és el nom de la regió de l'Imperi Otomà que incloïa Tokat, Amasya i

??Sivas.?

?Rumçi, un altre terme utilitzat per referir-se als grecs durant l'època otomana?

?Jueus romaní?

?Successió de l'Imperi Romà?

?Habitacions Baciyan-in?

?Referències?

^ ?Rûm,??Nadia El Cheikh, ??L'Enciclopèdia de l'Islam,??Vol. VIII, ed.C.E. Bosworth, E. Van Donzel, W.P. Heinrichs i G. Lecomte, (Brill, 1995), 601.?

^ ?Nadia Maria El-Cheikh, ??Bizanci Vista pels àrabs,??(Harvard University Press, 2004), 24.?

^ ?Història dels búlgars. Baixa Edat Mitjana i Renaixement, vol. 2, Georgi Bakalov, TRUD Publishers, 2004, ISBN 954-528-467-6,??, p. 23.?

^ ?Ozbaran, Salih, ??"Otomans com a 'Romes' en fonts portugueses al segle XVI", Estudis Portuguesos,??Anual, 2001. ??"Enllaç alternatiu".?

^ ? ??El "Rumi Topi" d'Hyderabad,??d'Omar??M. Farooqui?

^ ?Ozbaran, Salih, ??"Otomans com a 'Romes' en fonts portugueses al segle XVI", Estudis Portuguesos,??Anual, 2001. ??"Enllaç alternatiu".?

?Bibliografia?

?Aquest article incorpora text d'una publicació ara de ??domini públic:?? ?? ??Duncan Black MacDonald?? (1911). Rom,??un terme molt indefinit en ús entre els mahommedans en diferents dates per als europeus en general i per a l'Imperi Bizantí en particular??. A Chisholm, Hugh (Ed.). ?? ??Encyclopædia Britannica?? ?? (11a ed.). Cambridge University Press.?

?Més informació

?Durak, Koray (2010). Qui són els romans? Bil'd al-R?m (Terra dels Romans) en geographies islàmiques medievals. ??Revista de Estudios Interculturales.?? ??31?? (3): 285-298. ??doi?:??10.1080/07256861003724557???.?

?Kafadar, Kemal (2007). "Una Roma de la pròpia: reflexions sobre la geografia cultural i la identitat a les terres del rom". ??Muqarnas??. ??24?: 7–25. ??JSTOR?? ??25482452???.?